

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/972/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211777
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113211777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu

JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľov: v rade 1/ M. P., nar. XX. X. XXXX, v rade 2/ M. P., nar. XX. XX. XXXX, v rade 3/ M. P., nar. XX. X. XXXX, v rade 4/ Z. P., nar. X. X. XXXX, všetci bytom H. J. S., I. XXXX/XX, zastúpení Advokátska kancelária Mendel, Mestická, Slovíková, s.r.o., Žilina, Hollého 31/371 proti odporcovi: Aeolus, s.r.o., Nitra, Mostná 29, IČO: 31 449 069, zastúpenému JUDr. Libušou Péteriovou, advokátkou so sídlom J., P. X, o zaplatenie 132,- eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 2C/195/2013-84 zo dňa 14. 4. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom v rade 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v sume 49,49 eur, tieto na účet Advokátska kancelária Mendel, Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Žilina, Hollého 31/371, v lehote 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v rade 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne istinu vo výške 132,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 132,- eur od 1. 8. 2012 do zaplatenia a trovy konania vo výške 16,50 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcu tiež zaviazal k povinnosti nahradiť navrhovateľom v rade 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 197,12 eur na účet Advokátskej kancelárie Mendel, Mestická, Slovíková, s.r.o. so sídlom v Žiline.

Rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 741 písm. i/, k/, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s konštatovaním, že navrhovateľom ako objednávateľom zájazdu neboli v riadnom rozsahu poskytnuté služby, ku ktorým sa odporca zmluvne zaviazal, a preto vznikla odporcovi povinnosť vrátiť objednávateľom rozdiel ceny medzi v zmluve uvedenými a skutočne poskytnutými službami. Navrhovatelia mali zazmluvnené služby all inclusive vrátane ceny ležadiel a slnečníkov na pláži. Pretože boli ubytovaní v inom hoteli, ako bolo dojednané v zmluve a tieto služby - poskytnutie ležadiel a slnečníkov zdarma - neposkytoval, navrhovatelia za tieto služby zaplatili z vlastných finančných prostriedkov za každý deň zájazdu (11 dní) sumu 3,- eur, spoločne 132,- eur. Odporca reklamáciu zo strany navrhovateľov uznal, na preplatenie žalovanej sumy však žiadal predložiť pokladničný doklad, z ktorého by vyplynulo, koľko skutočne navrhovatelia za prenájom ležadiel a slnečníkov zaplatili. Prvostupňový súd sa stotožnil s argumentáciou navrhovateľov, že v danom prípade žiadny doklad z registračnej pokladnice, resp. potvrdenie o zaplatení za prenájom slnečníkov a ležadiel na pláži poskytnutý navrhovateľom nebol. Túto skutočnosť, teda rozsah platieb za prenájom, však potvrdil

delegát cestovnej kancelárie. Žalobe preto ako dôvodnej v celom rozsahu vyhovel. Navrhovateľom priznal aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z požadovanej sumy od 1. 8. 2012 a v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol o trovách konania.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie odporca. Prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym, neúplným a nedostatočným skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, pretože nebola nijakým spôsobom preukázaná výška ceny prenájmu za snečníky s dvoma ležadlami v sume 6,- eur za deň, nebolo preukázané, či každý deň pobytu navrhovateľa za ležadlá a snečníky platili a nebolo tiež preukázané, že prevádzkovateľ ležadiel a snečníkov nemal registračnú pokladnicu a nevydával bločky a potvrdenia o poskytovaní tejto služby. V odvolaní ďalej namietal, že prvostupňový súd považoval jeho neúčast' na pojednávaní dňa 14. 4. 2014 za neospravedlnenú, keď svoju neprítomnosť ospravedlnil písomne s poukazom na hospodárnosť konania. Súd sa tiež nevysporiadal so skutočnosťou, že odporca dňa 12. 3. 2013 8 účastníkom predmetnej reklamácie vyplatil polovicu požadovanej sumy, a to z požadovaných 264,- eur sumu 132,- eur a poslal tieto na účet uvedený ich právnym zástupcom s poznámkou „vybavenie reklamácie M. K. a spol.“, čo znamenalo, že každému z odporcov uhradil sumu 16,50 eur. Pokiaľ spor posúdil prvostupňový súd s poukazom na ust. § 741k Občianskeho zákonníka, každý z navrhovateľov mal nárok na vrátenie rozdielu ceny medzi ponúkanými a poskytnutými službami. V tomto prípade cena zájazdu na jednu osobu predstavovala 395,- eur a z tohto pohľadu odhliadnuc od ostatných okolností prípadu je priznanie rozdielu ceny medzi ponúkanými a poskytnutými službami z titulu náhrady za neposkytnutý snečník a ležadlo 3,- eur denne vo výške 8,35 % z ceny zájazdu prehnané, neobjektívne a poškodzujúce odporcu ako poskytovateľa služieb cestovného ruchu. Namietal tiež priznanie úkonu v trovách konania za písomné vyjadrenie k odporu, ktoré však zo strany súdu odporcovi nebolo zaslané a nemal možnosť sa k nemu vyjadriť. Vzhľadom na tieto uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmenil a návrh navrhovateľov v rade 1/ - 4/ zamietol a zaviazal ich k náhrade trov celého konania.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu písomne vyjadrili navrhovateľa v rade 1/ až 4/. Napadnutý rozsudok prvostupňového súdu považujú za vecne a právne správny. Tvrdenie odporcu, že nebola preukázaná výška ceny za prenájom snečníka s ležadlami na jeden deň v sume 6,- eur sa nezakladá na pravde, nakoľko poskytovanie týchto služieb si účastníci zájazdu uplatnili u delegáta na mieste pobytu v Turecku, ktorý platbu za takéto poskytnutie služieb potvrdil. Takéto vyhlásenie zástupcu odporcu (delegáta) považovali navrhovateľa za vierohodné a postačujúce na preukázanie tej skutočnosti, že si platili za prenájom ležadla a snečníka. Keďže odporca v zmysle zmluvy o obstaraní neposkytol navrhovateľom riadne služby, v plnej miere zodpovedá za porušenie záväzku a žiadali preto potvrdenie rozsudku prvostupňového súdu v celom rozsahu s tým, že si uplatnili trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. potvrdil v celom rozsahu.

Z obsahu spisu, vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom a preskúmaním napadnutého rozsudku, vychádzajúc z obsahu odvolania mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľa sa domáhali zaplata sumy 132,- eur, predstavujúcej náklady, ktoré vynaložili navyše oproti zaplatenej sume za obstaranie zájazdu, keď odporca nezabezpečil dohodnuté zapožičanie ležadiel a snečníkov na pláži zdarma. Žalovaná suma predstavuje náhradu za zapožičanie ležadla a snečníka denne vo výške 3,- eur u každého z navrhovateľov počas 11 dní (zapožičanie dvoch ležadiel a jedného snečníka na pláži za 6,- eur denne). Medzi účastníkmi nebolo sporné, že uzatvorili zmluvu č. 66072 o obstaraní zájazdu v zmysle zákona č. 281/2001 Z.z.. Zájazd bol ponúkaný s ubytovaním v hoteli Sea Bird Beach, kde jednou z ponúkaných služieb boli ležadlá a snečníky pri bazéne a na pláži zadarmo. V zmluve bol dohodnutý počet osôb 4 a celková suma zájazdu 2 393,60 eur. V mieste uskutočnenia zájazdu v Turecku bol spísaný reklamačný protokol, kde je uvedené, že účastníci boli ubytovaní v inom hoteli (Güral), kde za ležadlá a snečníky museli účastníci zájazdu platiť denne na dve osoby za jeden snečník a dve ležadlá 6,- eur. Delegát cestovnej kancelárie uviedol, že potvrdzuje pravdivosť situácie. Následne navrhovateľa

listom zo dňa 31. 7. 2012 uplatnili reklamáciu a žiadali zaplatiť 132,- eur na č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX (reklamácia zmluvy č. 66072-P. M., P. M., P. M., P. Z.). Listom zo dňa 30. 8. 2012 odporca na reklamáciu písomne odpovedal, pričom uviedol, že požiadavke o preplatenie prenájmu lehátok a slnečníkov rozumie a pokladá ju za odôvodnenú. Na uznanie a preplatenie nákladov žiadal o predloženie dokladu o zaplatení (bločku) a po jeho predložení obratom danú čiastku poskytne (obdobnú reklamáciu u odporcu uplatnili aj S. K., L. K., V.W. a G. P., ktorí žiadali zaplatiť sumu 132,- eur na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX). Na uvedený účet odporca dňa 13. 3. 2013 zaslal sumu 132,- eur. Z uvedeného vyplýva, že navrhovatelia riadnym spôsobom a včas reklamovali vady v poskytnutých službách a žiadali zaplatenie sumy 132,- eur, pričom odporca k reklamácií uviedol, že túto uznáva, avšak požadovanú sumu vyplatí po predložení dokladu o zaplatení reklamovaných služieb.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav a vykonané dokazovanie sa odvolací súd s rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku plne stotožňuje a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tento poukazuje.

Odvolať k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne na to nadväzujúce vydané rozhodnutie prvostupňového súdu. Je nepochybné, že medzi účastníkmi bola dohodnutá zmluva o obstaraní zájazdu, pričom neboli poskytnuté služby, a to zapožičanie lehátka a slnečníka na pláži zdarma. Odporcovi bola táto skutočnosť zrejma, keďže takýto stav potvrdil aj delegát cestovnej kancelárie priamo v hoteli, kde boli navrhovatelia ubytovaní.

V zmysle § 741k ods. 1 ak po začatí zájazdu cestovná kancelária neposkytne objednávateľovi služby alebo ich podstatnú časť riadne a včas alebo zistí, že mu ich nebude môcť poskytnúť, aj keď ju k tomu zmluva zaviazala, je povinná bezodkladne urobiť také opatrenia, aby mohol zájazd pokračovať.

Keďže odporca prostredníctvom delegáta vedel o tom, že navrhovatelia boli ubytovaní v inom hoteli, ktorý neposkytoval bezplatne službu, ktorú odporca zmluvne deklaroval, nič nebránilo, aby prenájom ležadiel a slnečníkov v prospech klientov cestovnej kancelárie zabezpečoval priamo delegát. Pokiaľ sa tak nestalo a tieto služby si platili navrhovatelia samotní, hoci za poskytovanie týchto služieb už zaplatili v cene zájazdu, správne potom rozhodol prvostupňový súd, keď rozdiel ceny medzi ponúkanými skutočne poskytnutými službami a tým, čo na zájazd vynaložili navrhovatelia, zaviazal vrátiť odporcu.

Odvolací súd sa tiež stotožnil so závermi prvostupňového súdu v tom, že v danom prípade žiadať od účastníkov zmluvy predloženie potvrdenia o zapožičaní ležadiel a slnečníka vzhľadom na miestne zvyklosti je neopodstatnená. Navyše v tomto prípade delegát potvrdil cenu, za ktorú sa slnečníky a ležadlá zapožičiavali. Odporca si tak priamo u delegáta mohol overiť, či skutočne v danom čase cena za prenájom ležadla a slnečníka zodpovedala požiadavkám navrhovateľov. Pokiaľ vo svojom odvolaní poukazoval odporca na skutočnosť, že sumu 132,- eur zaslal za účelom vybavenia reklamácie všetkým účastníkom, z písomne podanej reklamácie je zrejme, že táto suma bola zaslaná na účet reklamujúceho M. K. a spol. a nie na účet, ktorý poskytla odporcovi navrhovateľka v rade 1/ aj v mene ostatných účastníkov zmluvy č. 66072. Dôvody odvolania preto nepovažoval odvolací súd za podstatné a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Pokiaľ v odvolaní namietal správnosť rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia odvolateľ, a to úkon za vyjadrenie k odporu, z obsahu spisu je zrejme, že takéto vyjadrenie zástupcom navrhovateľov bolo súdu doručené osobne dňa 29. 7. 2013. Keďže takýto právny úkon zo strany zástupcu navrhovateľov vykonaný bol, správne potom bola priznaná odmena aj za tento úkon bez ohľadu na to, či uvedené vyjadrenie bolo doručené odporcovi, resp. či mal možnosť k nemu zaujať stanovisko. Z týchto dôvodov odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust.

§ 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi odvolacieho konania - navrhovateľom priznal náhradu trov, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to za 1 úkon právnej pomoci, predstavujúci vyjadrenie k odvolaniu (§ 10 ods. 1, § 13 ods. 2) vo výške 33,20 eur, k tomu režijný paušál vo výške 8,04 eur (§ 16 ods. 3) a 20 % DPH v zmysle

§ 18 ods. 3, spolu vo výške 49,49 eur. Odporcovi, ktorý nebol úspešný v odvolacom konaní, súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.